

26 בנובמבר 2020

משולחנה של מנכ"לית המרכז הרפואי

צוות יקר,

באיגרת השבוע מצרפת לכם את הטור שכתבתי לעיתון "גלובס" לציון היום הבינלאומי למאבק באלימות נגד נשים ושהתפרסם הבוקר:

20 נשים נרצחות בכל שנה בממוצע בישראל. אנחנו אחרי כמעט שנה בתוך מגפת קורונה, עם מערכת בריאות רצופה אתגרים, ועדיין אני לא מצליחה לחשוב על כותרת דרמטית יותר מזו. **מוות מיותר של 20 בני אדם**. בשנה הנוכחית – כבר עברנו את הממוצע האיום הזה. מגפת הקורונה הפגיעה אותנו יום בהיר אחד, והנה, אנחנו כבר יכולים לראות את סיומה ולדמיין את היום שאחריה. אבל המגפה שנקראת אלימות נגד נשים לא הגיחה לחיינו בהפתעה, אין לה גל הבאה, גם 100 ניסויים קליניים בבתי חולים כנראה לא ימצאו תרופה אחת למגפה הזאת. להפך. מגפת הקורונה, כדרכה בהרבה היבטים של חיינו – רק מחמירה ומקצינה את אירועי האלימות במשפחה.

https://www.globes.co.il/news/article.aspx?did=1001350848#utm_source=social&utm_medium=referral&utm_campaign=mailTo

נתוני משרד הרווחה מדברים על כך שמספר התלונות שהגיעו אליהם **גדל פי שלושה** מאז פרוץ המגפה. חמישים מהמקרים הם חדשים ולא היו מוכרים לרווחה. מאחורי כל כותרת על רצח של אישה, ישנן עוד **מאות אלפי נשים שחוות אלימות באופן יומיומי**, אבל הן לא מגיעות לכותרות. 45 נשים הגיעו לחדר המיון של ביה"ח וולפסון בשנה האחרונה בעקבות אלימות של בן זוגן. הן פגשו בצוות הרפואי ובצוות השירות הסוציאלי שלנו, שטיפל וליווה אותן בכל צעד. כל מקרה כזה הוא עולם ומלואו, והבטן מתהפכת מכל סיפור. הצוות בבית החולים עושים את הטוב ביותר שהם יכולים כדי לאבחן את המצוקה של כל אישה ואישה, להחליט מה המשך הדרך עבורה, איך ניתן להגן עליה ועל ילדיה ובמקביל לתת לה את התחושה שהיא בשליטה על חייה ככל שניתן.

בתי החולים הם רק קצה הקרחון. עשרות הנשים שאנחנו פוגשים כאן, הן כנראה מאות אלפי נשים שסובלות מאלימות במשפחה ושנחנו לא יודעים עליהן, ושחלקן נמצאות **בסכנת מוות**. בשנת 2017 קיבלה הממשלה החלטה ליישם תכנית למניעת אלימות נגד נשים, שעלותה הוערכה ב-כרבע מיליארד שקלים בפריסה לחמש שנים ושהגורם המתאם את יישומה הוא משרד הרווחה. עיקריה קובעים כי תהיה תוספת של עובדים סוציאליים ושל תקציבים ברשויות המקומיות לטיפול בגברים אלימים. כן תוכנן להקצות חלק ניכר מהמענה למגזר הערבי. תגבור מוקד 118 של משרד הרווחה ותגבור תחנות משטרה בחוקרי אלימות במשפחה מהווים גם מרכיב בתוכנית. לא כל התקציב עבר, הוא אינו נמצא בבסיס התקציב השנתי, ומימושה המלא של התוכנית מתעכב. מתוך התוכנית, **הטיפול בשורש הבעיה ובגורם האלים**, הוא זה שיש לו סיכוי סביר לעצור את מעגל האלימות. ולכן נדרש חוק שיחייב גברים אלימים לעבור טיפול משקם טרם החזרה למשפחה. רק טיפול כזה, לאורך זמן, תוך מעקב וחזרה הדרגתית לתוך המשפחה, עשוי לייצר קפיצת מדרגה ביכולות המניעה ומיגור האלימות במשפחה. מצורף קישור לטור הזה ולטור שכתבה מנהלת השירות הסוציאלי, עו"ס **זהבית שפיצר**.

https://www.mako.co.il/news-israel/2020_q4/Article-3e61f901f9cf571026.htm

כאן בביה"ח ציינו את היום הבינלאומי למאבק באלימות נגד נשים. בלובי הכניסה של **ביה"ח הוקמה פינת זיכרון לזכר הנשים שנרצחו בארץ על רקע מגדרי בשנת 2020**. בפינת הזיכרון הוצבו תמונותיהן, שמותיהן ותקציר פרטיהן האישיים של הנשים שנרצחו בשנה האחרונה על ידי בני זוגן או קרובי משפחתן, על רקע היותן נשים. מטופלים ואנשי צוות רבים חלפו על פני פינת הזיכרון לאורך היום, והביעו את צערם.

אני מקווה שהיום הזה היה לא רק יום של צער עמוק, אלא גם של שינוי כיוון לעשייה פעילה בנושא.
אלימות נגד נשים היא מגפה שדורשת מענה של טיפול נמרץ!

בברכה,
אני אגל
ד"ר ענת אנגל

מנכ"לית המרכז הרפואי

